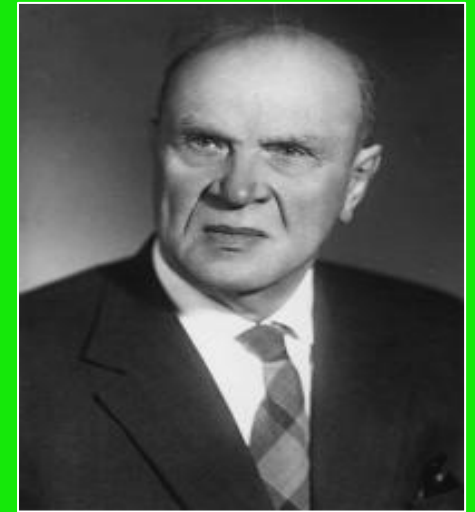

...І ў жніўні 1915 года
мяне папрасілі
пастаяць «за веру,
цара і айчыну».

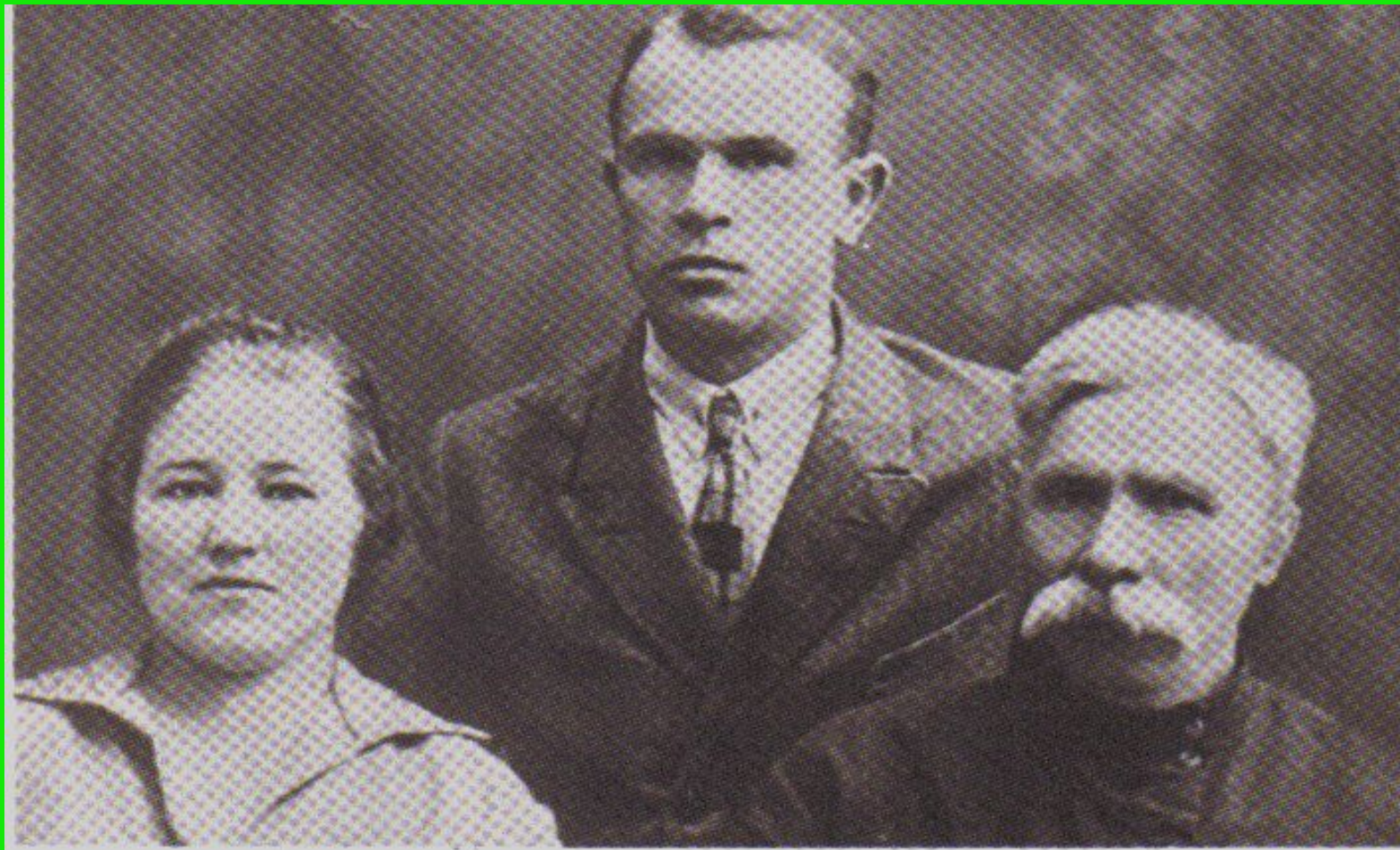

Кандрат
Крапіва
1896-1991

Нарадзіўся 22 лютага 1896 года ў вёсцы Нізок. Вучыўся ў царкоўнапрыходскай школе, у народным вучылішчы ў мястэчку Узда, у гарадскім вучылішчы ў Стоўбцах.

У 1913 годзе экстэрнам здаў экзамены на годнасць народнага настаўніка. 1930 год. Заканчвае Беларускае дзяржаўнае ўніверсітэт.

**Кандрат Крапіва з жонкай
Аленай Канстанцінаўнай і бацькам
Кандратам Міхайлавічам. 1930 год.**

Кандрат Атраховіч – сапраўднае прозвішча драматурга.

Так тлумачыць
выбар
псеўданіма

Крапіва

Я ў мастацкім агародзе
Толькі марная трава.
А якая? Смех, ды і годзе:
Я — пякучка-крапіва.
Я расту вось тут пад плотам
І не так даўно ўзышла,
А ўжо многім абармотам
Рукі-ногі папакла...

1922 г.

Яго кожная байка была радаснай
падзеяй для чытачоў

Крапіва, безумоўна, вялікі майстар байкі і камедыі, але ён і добры лірычны паэт, і цудоўны бытапісец. Пісьменнік шырока глядзіць на жыццё і глыбока пранікае ў яго тайнікі: ён бачыць у ім і гераічнае, і трагічнае, і смешнае.

Пятро Глебка.

1941 ГОД.

З першага дня вайны
Крапіва працуе ў газеце
Красноармейская правда”
З 1943 года і да канца вайны
рэдагуе газету-плакат
“Раздавім фашысцкую гадзіну”

З сынам Барысам. 1942 год.

- 1933 г. П'еса "Канец дружбы"
- 1939 г. П'еса "Хто смяецца апошнім"
- 1943 г. П'еса "Проба агнём"
- 1945 г. П'еса "Мілы чалавек"
- 1948 г. П'са "З народамі"
- 1953 г. П'еса "Зацікаўленая асоба"
- 1958 г. П'еса "Людзі і д'яблы"
- 1972 г. Камедыя "Брама неўміручасці"

Ролю цёці Каці ў п'есе "Хто смяецца апошнім" выконвала наша зямлячка – артыстка Лідзія Іванаўна Ржэцкая.
Таксама у яго вельмі шмат вершаў пра вайну.

АПОШНЯЯ СТАЎКА ГІТЛЕРА

- Заядлы ігрок і упарты
Гітлер — фашысцкі пёс.
Паставіў усё ён на карту —
Гонар дзяржавы, свой лёс.

Гебельс круціць шарманку,
Значыць — у Гітлера туз;
Крыкнуў ён хрыпла: «Па банку!
Іду... на Савецкі Саюз».

Мы адказалі: «Біта!
Пад Растовам і пад Масквой...»
Цяпер мы прымусім бандыта
Расплаціцца сваёй галавой.

- 1942

Зброю к бою, партизаны!
Лезе ў хату госць нязваны,
Лезе к нам фашысцкі гад —
Лоб стальны, ды кволы зад.
Напралом прывык ён перці,
Хай жа прэ насустрач смерці,—
Для гасцей такіх у нас
Падрыхтованы прыпас:
З фронту — танкі ды гарматы,
З тылу — вілы ды гранаты,
З фронту — слаўныя палкі,
З тылу — вашыя штыкі.
Расквітаемся мы з гадам
Здружанымі сіламі:
Лоб стальны праб'ём снарадам,
Зад праніжам віламі.

Кандрат Крапіва 80-гадовы юбілей

Грамадскасць
ушаноўвае 80-гадовага
юбіляра. 1976 год.

У дзень 90-годдзя. 1986 год.

Уздзеншчына. Вёска Нізок - радзіма Кандрата Крапівы

У 1975 годзе
прысвоена
высокае званне
Героя
Сацыялістычнай
Працы

Кандрат Крапіва тройчы лаўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР

1941 – за п'есу “ Хто смяецца апошнім ”

1951 – за п'есу “ Пяюць жаваранкі ”

1971 – за распрацоўку праблем беларускай
дыялекталогіі

У 1956 годзе ў сувязі з бо-годдзем нададзена
званне народнага пісьменніка БССР

Кадрат Крапіва
Памёр 7 студзеня 1991 года.

Пахаваны на
Усходніх могілках
Мінска.